

Прва светска министарска конференција о безбедности саобраћаја на путевима:

Време за акцију

Москва, 19. и 20. новембар 2009. године

МОСКОВСКА ДЕКЛАРАЦИЈА

Ми, **министри и руководиоци делегација** као и представници међународних, регионалних и под-регионалних владиних и невладиних организација и приватних тела, који смо се састали у Москви, Руској Федерацији, од 19. до 20. новембра 2009. године на Првој светској министарској конференцији о безбедности саобраћаја на путевима,

Признајући руководство Владе Руске Федерације да припреми и предводи Прву светску министарску конференцију, као и руководство Владе Султаната Омана да води процес прихватања резолуција Генералне скупштине Уједињених нација у вези са тим;

Свесни да, као што је описано у *Светском извештају о превенцији повреда у саобраћају на путевима* (Светска здравствена организација, 2004. године, као и наредним издањима), повреде у саобраћају на путевима су основни проблем јавног здравства, те водећи узрок смрти и повреда широм света, а у саобраћајним незгодама на путевима гине преко 1,2 милиона људи, док 50 милиона људи годишње остане повређено или са инвалидитетом, што је разлог зашто су саобраћајне незгоде на путевима водећи узрок смртности код деце и младих људи старости од 5-29 година;

Забринути, будући да се преко 90% погибија у саобраћајним незгодама на путевима дешава у слабо и средње развијеним земљама, те да су у тим земљама најугроженији учесници у саобраћају пешаци, бициклисти, мотоциклисти и путници несигурних средстава јавног превоза,

Свесни да, као додаток огромној патњи узрокованој погибијама у саобраћајним незгодама на путевима и повредама које трпе жртве незгода и њихове породице, годишњи трошкови повреда узрокованих саобраћајним незгодама у слабо и средње развијеним земљама износе преко 65 милијарди америчких долара, што је преко укупног износа примљеног кроз помоћ развоју, те представљају 1-1,5% бруто домаћег производа, те утичу на одржив развој земаља;

Убеђени да постоје предвиђања да ће се, без одговарајуће акције, проблем погоршати у будућности, када смртност у саобраћајним незгодама постане један од водећих узрока смрти посебно у слабо и средње развијеним земљама;

Истичући да су разлози смртности и повреда у саобраћају на путевима и њихове последице познати и могу да се спрече, те да исти ти разлози обухватају неадекватну и пребрзу вожњу; вожњу под дејством алкохола и опојних дрога; неадекватно кориштење сигурносних појасева и дечијих појасева и седишта, кацига и друге заштитне опреме; употреба возила која су стара и лоше одржавана или возила којима недостаје

безбедносна опрема; лоше пројектована или недовољно одржавана путна инфраструктура, посебно инфраструктура која не пружа заштиту пешацима; лоша или несигурна средства јавног превоза; изостанак или мањак спровођења законских прописа; недостатак политичке свести и недостатак адекватног болничког збрињавања и рехабилитације;

Препознајући да се велики дио смртности и повреда у саобраћају на путевима дешава у контексту професионалних активности, те да је могуће пружити допринос безбедности саобраћаја на путевима спровођењем мера заштите возног парка;

Свесни да су многе високо развијене земље у протеклих тридесет година постигле знатна смањења смртности и повреда у саобраћају на путевима континуираном преданошћу добро циљаним програмима превенције повреда заснованим на доказима, те да се даљим напорима може реално достићи транспортна путна мрежа без смртности, те да с тога развијене земље треба да наставе да раде на успостављању и постизању амбициозних циљева смањења броја настрадалих на путевима и подршци светској размени добре праксе у превенцији повреда на путевима;

Препознајући напоре које остварују неке слабо и средње развијене земље како би реализовале примере најбоље праксе и поставиле амбициозне циљеве, као и пратиле смртност у саобраћају на путевима;

Признајући рад система Уједињених нација, посебно дугогодишњи рад Регионалних комисија Уједињених нација и руководства Светске здравствене организације, на унапређењу политичке преданости безбедности саобраћаја на путевима, повећању активности на безбедности саобраћаја на путевима, промовисању најбоље праксе и координацији питања у вези са безбедношћу саобраћаја унутар система Уједињених нација;

Такође, признајући напредак Колаборације Уједињених нација за безбедност саобраћаја на путевима, у улози саветодавног механизма чији су чланови предани безбедности саобраћаја на путевима и чије активности обухватају давање смерница владама и цивилним друштвима о доброј пракси као подршка акцијама решавања главних фактора ризика безбедности саобраћаја;

Признајући рад осталих субјеката, укључујући и међувладине агенције; регионалне финансијске институције; невладине организације и организације цивилног друштва, као и друга приватна тела;

Признајући улогу Светске структуре за безбедност саобраћаја на путевима коју је успоставила Светска банка, као први механизам финансирања, односно као подршка изградњи капацитета и техничке подршке безбедности саобраћаја на глобалном, регионалном и државном нивоу;

Признајући извештај Комисије за светску безбедност саобраћаја на путевима, под називом „Учините путеве безбеднијим: нови приоритет за одржив развој“ који повезује безбедност саобраћаја са одрживим развојем и позивима за повећаним ресурсима и новој преданости процени безбедности путне инфраструктуре;

Признајући закључке Извештаја Међународног транспортног форума и Организације за економску сарадњу и развој под називом „Ка нули: амбициозни циљеви безбедности саобраћаја на путевима и безбедан системски приступ“ и његовим препорукама свим земљама да, без обзира на ниво деловања безбедности саобраћаја, почну да употребљавају безбедан системски приступ у циљу постизања амбициозних циљева;

Признајући закључке Светске здравствене организације/UNICEF под називом „Светски извештај о превенцији повреда деце“ који идентификује повреде у саобраћају на путевима као водећи узрок свих нехотичних повреда деце и описује физичке карактеристике и карактеристике у развоју које излажу децу посебним ризицима;

Препознајући да се рјешење глобалне кризе безбедности саобраћаја на путевима може реализовати само мултисекторалном сарадњом и партнерством свих укључених субјеката из јавног и приватног сектора, као и уз учешће цивилног друштва;

Препознајући да је безбедност саобраћаја на путевима „унакрсно“ питање које може значајно да допринесе постизању Циљева миленијумског развоја, те да би изградња капацитета у циљу превенције повреда у саобраћају на путевима требало да буде у потпуности интегрисана са стратегијама националног развоја за транспорт, окружење и здравље и подржана од стране мултилатералних и билатералних институција кроз боље поредане, ефикасније и усклађеније напоре;

Свесни да су глобални резултати ефекат државних и локалних мера, те да ефикасне акције на унапређењу глобалне безбедности саобраћаја на путевима захтјевају јаку политичку вољу, преданост и ресурсе на свим нивоима: државном и под-државном, регионалном и глобалном;

Поздрављајући Глобални статусни извештај Светске здравствене организације о безбедности саобраћаја на путевима – прва процјена од државе до државе на глобалном нивоу – који идентификује и поставља основу за мерење будућег напретка;

Такође поздрављајући резултате пројеката које су реализовали регионалне комисије Уједињених нација, у циљу пружања помоћи слабо и средње развијеним земљама да успоставе властите, као и регионалне, циљеве за смањење броја настрадалих у саобраћају на путевима;

Одлучни да унапредимо постојеће успехе и научимо из претходних искустава,

Овим путем одлучујемо да:

1. **Охрабримо** спровођење препорука наведених у „*Светском извештају о превенцији повреда у саобраћају на путевима*“;
2. **Појачамо** државно руководство и смернице за безбедност саобраћаја на путевима, укључујући и именовање или јачање водећих агенција и одговарајућих механизма за координацију на државном или под-државном нивоу;
3. **Поставимо** амбициозне, али изводљиве, државне **циљеве** за смањење броја настрадалих у саобраћају на путевима који су јасно повезани са планираним инвестицијама и политичким иницијатива, као и да покренемо потребне ресурсе како би се омогућила ефикасна и одржива имплементација за постизање циљева у оквиру безбедног системског приступа;
4. **Учинимо посебне напоре** да се развију и спроведу политика и инфраструктурна рјешења у циљу заштите свих учесника у саобраћају а посебно оних који су најрањивији попут пешака, бициклиста, мотоциклиста и корисника несигурних средстава јавног превоза, као и деце, старијих и људи са инвалидитетом;
5. **Започнемо** са спровођењем безбеднијег и одрживијег система транспорта, укључујући и иницијативе просторног планирања и кроз охрабривање алтернативних облика транспорта;
6. **Промовишемо** усклађивање безбедности саобраћаја и прописа за безбедност возила са добром праксом кроз имплементацију одговарајућих резолуција и инструмената Уједињених нација, као и низа приручника које је издала Колаборација Уједињених нација за безбедност саобраћаја на путевима;
7. **Радимо** на јачању или одржавању спровођења прописа и свести о постојећим законским прописима, те, гдје се за то укаже потреба, унапредимо законске прописе и системе регистрације возила и возача, употребом одговарајућих међународних стандарда;
8. **Охрабримо** организације да активно допринесу унапређењу безбедности саобраћаја кроз прихватање употребе најбоље међународне праксе у управљању возним парком;
9. **Охрабримо** колаборативне акције неговањем сарадње релевантних субјеката јавне управе, организација система Уједињених нација, приватних и јавних сектора и цивилног друштва;
10. **Унаприједимо** државне системе прикупљања података и поређења истих на међународном нивоу, укључујући усвајање стандардне дефиниције о томе да се сматра да је лице погинуло као узрок саобраћајне незгоде, ако погине одмах на лицу места или у року од 30 дана након незгоде, као и стандардних дефиниција повреда; односно омогућавање међународне сарадње у циљу изградње поузданих и усклађених система података;
11. **Унапредимо** мере преболничког и болничког збрињавања настрадалих, услуге рехабилитације и друштвене реинтеграције кроз спровођење адекватних законских прописа, изградњу људских капацитета и унапређење приступа здравственој заштити, како би се осигурао благовремен и ефикасан одзив лицима којима је потребна медицинска нега;

Позивамо Генералну скупштину Уједињених нација да прогласи Деценију 2011 – 2020 „Деценијом акције за безбедност саобраћаја на путевима“, са циљем да се стабилизује и смањи предвиђени ниво смрти на путевима на глобалном нивоу до 2020;

Одлучујемо да проценимо напредак пет година након одржавања Прве светске министарске конференције за безбедност саобраћаја на путевима;

Позивамо међународне донаторске заједнице да обезбеде додатна средства финансирања као подршка глобалној, регионалној и државној безбедности саобраћаја, посебно у слабо и средње развијеним земљама и

Позивамо Генералну скупштину Уједињених нација да прихвати садржај ове декларације.

Москва, Руска Федерација, 20. новембар 2009. године